

Všechny cesty vedou do Nasavrk

© Antonín Šolc

Děda zbožný to katolík tvrdil , že všechny cesty vedou do Říma. Na Řípu je nápis Co pro mohamedána Meka to pro Čecha Říp. Pro českého včelaře jsou to Nasavrky se svojí včelařského školou a včelařským arboretum.

L.P. 2013 šedesát o včelách vědění chtivých dorazilo do včelařské školy v Nasavrkách. Nejstaršímu spolužákovi Edovi je požehnaných 72 let. Z malby jeskyního prapředka jsem se ve škole dozvěděl o včelaři ještě poněkud starším. Jak ten praotec včelařů k včelám přišel není známo a Nasavrky proto nelze zcela jednoznačně vyloučit.

Edova cesta do Nasavrk započala ve zborovně jisté věhlasné stavařské školy v Liberci. Jeho kolega hovořival stále o včelách a tak se jednoho dne Eda rozhodl pro následující taškařici. Když jeho kolega měl jakýsi seminář pro přátele včelaře na své včelnici, dostavil se tam jako "inspektor včelařství", postál chvíli před každým česnem a vždy pronesl jakýsi odposlouchaný bonmot, příkladmo tady je něco s matkou královnou, tady jdou včely do rojení, etc.....

Vrchnostensky stanovil termín další inspekce, kontrolu odstranění nedostatků a majestátně odešel. Nebohý starší kolega byl tak zaskočen, že nebyl schopen zakročit. Projev měl Eda formátu vševědoucího politika a tak mu nikdo nevěřil, že Pan "inspektor" nerozezná ani dělnici od trubce. Drahnou dobu poté spolu nemluvili. Eda aby si jej usmířil nakonec nabídl, že pokud pro stáří či nemoc již kolega nebude moci včelařit tak jednu maringotku s včelama odkoupí. Tak se i stalo, u Edy jednoho krásného večera na dvoře blafe traktor, jde se podívat a tu je maringotka se včelama a šibalským dovětkem kolegy tak je máš tady!

Pointa je v tom, že mezi událostmi bylo pět let než se naplnila lidová moudrost **Odříkaného chleba největší krajíc.**

Václavova cesta k včelám je příběhem emigranta ve vlastní zemi. Je třeba úvodem říci, že se jedná o seniora který úpěl již pod Rakouskem. Pardon tam úpěl děd, Václav a já jsme úpěli pod komunistou. Václav původně chtěl rozbít atom. Po jednom semestru studia jaderné fyziky Českého učení technického v Praze prošel jistou katarzí. Studium bylo náročné i Václav sebekriticky shledal, že studium by zřejmě nedokončil ale vedle atomu by nejspíše ještě rozbil školu a kousek zeměkoule k tomu Rozhodl se tedy , že dále bude úpět v azylovém domě intelektuálů - Filosofické fakultě UK. Soudruzi vše důsledně promýšleli a hlavně plánovali a tak Václav získal pozoruhodný doktorát: z politické ekonomie a bangladéštiny pro nasazení do Indie. O tom že mnohé pochytil z kontinentu pod Himalájem mne přesvědčil citací z Bhagavadíty a klíčem luštění písma v sánkrtu kde jsem já toliko prstem po mapě cestoval po ášramech k pramenům Gangy.

Jak se Václavovi jevil život původně báječný , tak dnes zapovídaná součást marxismu leninismu- politická ekonomie mu zlomila vaz když musel s hrušky dolů. I jal se utíkat dle rady moudré , zlatým písmem zapsaným v brevíři českého včelařství Wohnoutově Čítance včelařově z roku 1909: „Oddejte se včelaření, tu najdete mír a ukojení. "Když vás lidé ve svém nerozumu nebo zlomyslnosti rozčílí, když vaše dobré úmysly zneuznají, když vaši druhové vás pomlouvají, u nadřízených vám škodí, žluč v útrokách vašich rozlévají utěšte se včelami a včelařstvím.“

Moje cesta do Nasavrku započala z touhy odhalit tajemství fenoménu včely, která zde žila již v době před člověkem ještě spolu s dinosaury.

Doufám, že odborným studiem zvýším i efektivitu mého včelaření . Zatím utrácím peníze za všelike novace včelařských pomůcek a matu rozum dalším včelověděním kterým pilně narušuji život mých včel.

Jako kdysi spolužák Václav při rozebírání atomu jsem začal pochybovat zda to vše zvládnou. Člověk nashormáždil o včelách mnohé. Jsou to hory knih a tsunami odborných článků . Například jeden včelovědec již 15 let pozoruje v mikroskopu co se děje se spórou nosema v tělíčku současné včely . A ejhle , je na stopě nějakému sajrajt, kterým si současný farmář postříká kukuřici jen tak mírnyxtyrnyx aby aby mu spadl list den před sklizní a on neutratil tolik za naftu. A jakési rezidum z dalšího nášupu chemie do kukuřice přivodilo , že naši včelu netrápí tolik nosema apis jako nosema ceranae. Co ten sajrajt dělá s člověkem zkoumá jinde jiný vědátor.

Narušování dobře zaběhnuté činnosti včel se mne jeví troufalé. Tento super organizmus L.P. 1758 pan Liné omylem pojmenoval *Apis mellifera* (včela med přinášející) když později bylo zjištěno, že včela med vyrábí. Na jedno kilo medu si přinese nektar z pěti milionů květů , odpaří více jak litr vody, obohatí enzymem který produkuje a perfektně zakonzervuje. V hrobce faraóna Tutanchamóna byl nalezen stále požitelný med.

Do tohoto Světa mám proniknout , jak zpupné. Ale Wahnoutova zlatá to slova stále platí.

